

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felolós szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitár sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Iparunk

Magyar ipar! Mily sokat irtak — különösen az utóbbi időben — e tárgyról! Nincs lap, fővárosi vagy vidéki, melynek hasábjain már meg ne jelentek volna hosszabbnál hosszabb cikkek, tele kesergéssel a fölött, hogy a magyar ipar ma is csak még papiroson van, mert a magyar gyári termékek nem pártoltatnak, nemcsak a külföldön nem, de még saját hazánkban sem.

Sokat irtak és irnak erről, mert mindenki látja, hogy a mi viszonyaink e téren páratlanok a maga nemében, mert mindenki tudja, hogy jelenlegi állapotaink nem természetesen és előbb utóbb a gazdasági dezoutra vezetnek.

Sokat irnak, mert mindenki érzi, rang, állás, vagyon és foglalkozási különbség nélkül, hogy nem moshatja tisztára saját lelkiismeretét a vád alól, hogy súlyos kötelességmulasztást követ el, a midőn szükségleteit idegen gyártmányokkal fedezi és ez által a hazai ipar fellendülését hátráltatja.

Sokat irtak és mégis — javult-e ez által a helyzet!? Kérlek, keressék, követelik-e a magánosok, előnyben részesítik-e, a

magyar ipar készítményét?!

A midőn azt látjuk, hogy az állam felismerve, hogy a magyar ipar fejlesztése életszükséglet, hogy e nélkül nem boldogulunk és azt a positiót, a melyet a nemzetek sorában kedvező geographiai fekvésünk, kulturánk és művelődésünk folytán elfoglalni hivatva vagyunk — betölteni lehetetlen, minden téren igyekezik iparunkat művelni és fejleszteni, főleg az által, hogy saját szükségletét hazai gyáráktól szerezi be, vajjon, ugyanazt cselekszi-e a nagy közönség is?

Fájdalom, nemmel kell felelnünk. Nincs a mindennapi életnek oly oldala, a hol a megszokás hatalma úgy uralkodnék, mint éppen e téren.

Megszoktuk, hogy legközelebb dolgainkat, legszükségesebb egyszerű tárgyainkat megvásároljuk, a nélkül, hogy eszünkbe jutna érdeklődni, honnan származik az, kinek adjuk érte pénzünket, nem-e megkaphatnánk saját készítményünket ugyanazon árban, ugyanolyan minőségben. A ruha, melyet viselünk, a kés és villa, melylyel étkezünk, a szerszám, melylyel fásasztó napi munkánkat végezzük, a hangszer,

melylyel magunkat szórakoztatjuk, mind mind külföldi gyártmány még ma is. Elöl és hátul, rajtunk és mellettünk, mindenhol, a hová szemünk tapad, idegen gyártmány, idegen árú! A külföld szállítja nekünk legszükségesebb tárgyainkat ép úgy, mint pipere-cikkeinket, a külföldről szerezzük be legkisebb ruházati kellékeinket ép úgy, mint a nehéz vasanyagot, melylyel házainkat felépítjük és talán az a piros fehér zöld tricolor is, melyet nemzeti ünnepeink alkalmával kitűzünk, hogy ország-világnak hirdesse: mi magyarok vagyunk, még tán e zászló is külföldi gyártmány, tán leggonoszabb ellenségünk gyártmánya! De a külföld is az, a mely zsebret garasainkat! És miért van mindez? Azért, mert közönyösséggel nembánomsággal és nemtörődomséggel viseltetünk honi iparunk iránt.

Hiszen igaz, hogy hamarosan, nagyon gyorsan megváltoznék-e viszás állapot, ha a nagy uraink és mágnásaink azok a felső tizezerek, kik társadalmunk, szokásának és divatunk vezetői, kiket mi közép és alsó osztály oly szívesen utánozunk, ha —

T Á R C Z A.

Választási reminiscenciák.

Irta: Taksonyi József.

Korpády volt a függetlenségi pártnak a jelöltje. De lett volna akárki, fődolog az volt, hogy végre valahára, — a függetlenségi is állíthattak jelöltet!

Azóta, amint az öreg Récey a főjegyzőségből oda küzdötte föl magát, hogy követté lett, a tisztas atyafiak szinte vele járó dolognak tartották: Récey és követi! Nem igen akartak változtatni a dolgon. De amint most Szolnok vármegye ő kegyelmét az alispáni székkal kínálta megfordult a dolgon. Egyik rokonát akarta Récey maga helyett betolni; de a lakosság azt mondta ám: Nem oda Buda! Elég volt a jóból, míg te élvezhetted; hagyd meg már a hátralevő részét másoknak is! Így történt, hogy az ellenzék csakhamar összeverődött, párttá lett; — különösen Nagy Ambrus bácsinak az agitációja

folytán, akinek e tekintetben halhatatlan érdemei vannak; — s olyan jelöltet állítottak, mint Korpády Dénes.

A Récey-párt is dolgozott erősen az bizonyos, s a rossz nyelvek még azt is rájuk költötték, hogy a pártlakoma alkalmával — szürke lovat ettek meg ökör helyett, a melyet a függetlenségi esempésztek oda — Sötét volt, s a mészárosok nem látták: ló-e vagy ökör.

Volt aztán kacagás! De még most, jön a java. A választás napja elérkezett, a bugaczi emberek tömegesen vonultak be a választásra, váltig kérdegetve: Hun éltetik Kossuthot? — Ott a! válaszol egy vörös tollas suhancz. — De hát nekünk fehér tollunk van! Hát már választottak kigyelmetök fehér tollakat? — Mert azt mondták, hogy evvel éltethetjük Kossuthapánkat! — No akkor szépen rá is szedték kigyelmetöket! Nem is kő nekünk a tolluja, — vágta ki a szót az atyafiak, s ezzel átmentek mindnyájan a függetlenségi táborba.

Hoztak is a Récey-pártiak félig-holt embereket is! — Mi csak egy ilyen

beteg szavazót hoztunk el; azt is a következő párbeszéd előzte meg:

— Isten jőnap Szent Antal uram!
— Fogadj Isten, nyögte ki az öreg.
— Választás van.
— Tudom, felelte az öreg, de én

nem megyek.

Nagyon beteg volt szegény.

— Nem is azért jöttünk el, Szent Antal uram, kigyelmedhez; ha nem meg akarjuk mondani, hogy a függetlenségi jól állnak ám; győzünk valószínűleg; tudjuk, hogy érdeklődik kigyelmed. . .

— Mit? függetlenségi? — patant fel az öreg; majdnem kiugorva ágyából; és ezt nekem nem mondták. . . A Gyurkáék mindig csak azt mondták, hogy a Réceyék egyedül állanak. . .

— Talán nem akarták fölizgatni. . .

— Mit? Izgatni? — Hát azt hiszitek, hogy én meghaltam már? Hát én nem vagyok szavazó? Azonnal fogjatok be s vigyetek a választás színhelyére!

— De bátyám. . .

— Azonnal, ha mondom!

— Itt a kocsi, nem szükséges be-

mondom — ezen nagyuraink jobban szívükre vennék hazánknak ezen oly életbevágó ügyét és ha már másképp nem volna, hát divattá tennék a magyar czikket. De vajjon okvetetlenül szükséges-e, hogy ők legyenek a kezdeményezők? Oh nem! Ha lapozzuk a történelmet, megfogjuk látni, hogy mindaz a mit a magas nemesség kezdeményezett, rendszerint mulandó és csak óráig darabig tartó vala. De annál marandóbb, szilárdabb és tökéletesebb volt mindaz, a mit a köznép a saját ösztöne sugallatára, a saját akaratából és a saját erejéből teremtett és alkotott.

A középosztálynak kell kezdeményezni! De hát vajjon segíthetnek-e egyesek e mélyen érzett bajon?

Nézetem szerint, nagyon keveset. Egy-egy ember meg nem törheti azt a bilincset, a melyet évek hosszú sorának megszokása — és csak is ez — rakott kezeinkre. Csak együttes erő, együttes jóakarát képes erre és ezen együttes erő társadalmi közintézményeinkben van lerakva. Csak klubbjaink, kaszinóink, köreink és egyesületeink képesek arra, hogy ezen letergiánkból kirántsanak bennünket, hogy fogékonytá tegyenek bennünket e további fejlődésünk, erkölcsi és anyagi helyzetünkre egyaránt oly végtelenül fontos ügy iránt.

A kör, kaszinó vagy klub tegye önmagának elsőrendű kötelességévé, hogy tagjaival ismeresse meg, mely czikket kaphatják meg magyar gyártmányban, hogy belőlök oltsa a szeretetet a magyar készítmények iránt, hogy azután e tagok szükségleteik beszerzése alkalmával kérjék, követeljék a kereskedőtől a hazai gyártmányt, hogy mindazon cikket, — a melyet hazánk gyárai is készítenek — idegen gyártmányban meg ne vegye. Ezt a felfogást tegyék népszerűvé! Mert

fogni.

— Nohát akkor menjünk!

Áthajtottunk a választásra.

Ott már az utolsó szavazatot is beadták; éppen készült az elnök az eredményt kihirdetni. — Lassan döcögött az öreg előre, két felül erősen belénk kapaszkodva.

Nagy üveges szemeit rávetette az elnökre. . .

Az kérdi:

— Kire szavaz, Szent Antal uram?

— É — éljen Korpády! mondá az öreg érezes, kemény hangon, mielőtt nagy lélekzetet vett. — Aztán feje lehanyatlott; s meghalt.

— Ott halt meg a karjainkban.

A bizottság összeszámította a szavazatok eredményét és éppen — egy szavazattal győzött Korpády s ez az egy szavazat Szent Antal bácsinké volt.

ennek rövid idő alatt meg lesz az az üdvös hatása, hogy minden magyar kereskedő ki fogja küszöbölni az idegen portékát melyet nem bir majd eladni és csak magyar czikket fog vásárolni, a melyet vevői kérnek tőle. Csak így érhetjük mi el, hogy iparunk nagygyá, erőssé és hatalmassá fejlődhessék!

Es ezt az eljárást, ennek a propagálását vagyok én bátor helybeni társasköreinknek is ajánlani. Ennél hazafiasabb cselekedetet nem tehetnének és övéké lesz és elhervadhatatlan lesz az érdem, ha majd büszkén rámutathatunk, hogy helységünk az elsők között volt, melynek lakóssai kilökték és kiküszöbölték az idegen gyártmányt. Fel tehát munkára! Csak a kezdet nehéz, de dicsteljes és biztos a siker!

Grosz Ferencz.

Hirek.

— **Tisztelettel kérjük lapunk előfizetőit, kiknek előfizetése e hó elsejével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek. Együttal kérjük lapunk jóakaróit, barátjait, hogy lapunkat ismerőseik körében is legyenek kegyesek terjeszteni.**

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Banovszky Gyula baresi dohánybevéltő kezelőt, városunk köztisztelőt és szeretetben álló polgárát VIII. fizetési osztálybeli dohánybevéltőhivatali kezelővé nevezte ki. Jól megérdemelt előléptetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!

— **Egy fiatal leány tragikus halála.** Mindenki szívét mélyen megható halállal mult ki rövid idő alatt vérmérgezés következtében egy 15 éves viruló szép leány, Schvarz Aranka, Pajtás Jakab ismert baresi nagykereskedő feleségének nővére. Ezelőtt 8-10 nappal arczán egy pörsenést kapart el körmével, melynek oly súlyos következménye lett, nevezetesen vérmérgezés állott elő. A veszedelmes seb gyorsan megkezdé iszonyu mun-

káját a fiatal, életerős szervezetben, a szegény leány arca csakhamar mutatta a vérmérgezés tüneteit. Hiába volt már az orvosok buzgó fáradozása, minden lehető elkövetésük, hogy a fiatal életet megmentésük, a biztos halál sietve közeledet, tudta ő maga s tudta mindenki, hogy élete csak napok, órák kérdése. Vagy egy heti kínlódás után iszonyú fájdalmak közt 25-én, vasárnap reggel 3 órakor a halál megszabadította kinjától. Tragikus halála felett általános nagy volt a részvét, mely leginkább a temetés alkalmával nyilvánult. Könnyes szemmel nagy néptömeg állta körül koporsóját, melyet szebbnél szebb koszorúk özöne borított. Dr Löwy n. atádi főrabbi mondott felette megható gyászbeszédet, s az énekkar szép halotti énekkel bucsuztatta el. Koporsóját óriás néptömeg, fehérbe öltözött nyoszoló leánykák s vőfélyek kísérték a temetőbe, hol sirja felett Grosz Ferencz mondott szép búcsu beszédet a fiatalság nevében.

— **Hangverseny.** Április 7 és 8-án azaz szombat és vasárnap este Barestelepen Hoffman és Krausz szálloda tulajdonosok éttermében Simplicius fog zenekarával játszani. Simplicius szívesen látogat el hozzánk, mert tudja jól, hogy művészi játékát a baresi közönség kellően tudja méltányolni; örömmel várjuk most is városunkba.

— **Hymen.** Steinerth Zsigmond baresi fiatal törekvő fodrász, eljegyezte Gmáze Etelka kisasszonyt Baranya-Sellyéről.

— **Tél a tavaszban.** Az egész márcziusban alig volt egyikét enyhe nap, mely a tavaszra emlékeztetett, de a rossz idő minden szeszélye mutatkozott. Zord hideg szél és havazással köszöntött be, s ugyanugy mulik el. Márczius 30-ikán komor, elborult a táj, s a süvöltő szél mellett nagy pelyhekben hull a hó, mely fehérre meszelte már a nedves, sáros földet. Bizony szomorú tavaszi kép ez! Fütött kályhával meleg szobára vagyunk még utalva mindig, s tavaszkor meleg szoba ablakán keresztül nézzük a meggujjuló telet.

— **A magyar menzeti zarándoklat,** mely a herezegprimás és a püspöki kar vezetésével április 24 én indul Rómába a déli vasut budai pályaudvaráról, mindenütt élénk érdeklődést kelt. Az 1900. szent esztendő, valamint a magyar katholicizmus 900 éves jubéuma egyformán vonzza az érdeklődőket. Mágnsok, országos képviselők, kispapok, tudósok, ügyvédek, papok, orvosok, azonkívül egyszerű földművesek is vesznek részt a zarándokmenetben, a melynek kimagasló pontja lesz a Lateránban tartandó magyar istentisztelet, a hol II. Szilvsszter pápa van eltemetve, a ki Szent István királynak küldötte 900 évvel ezelőtt a magyar szent koronát. Az istentiszteletet Vaszary biboros primás tartja a lateráni kanonokok segédletével, a kik megint első kanonokjai a világnak, mert a legfőbb templomhoz vannak beosztva. Az ünnepi beszédet pedig Fehér Ipoly, panonhalmi főapát mondja, mint annak az Asztrik apátnak utódja, aki Szent Istvánnak elhozta Rómából a koronát. Ezenkívül számos más egyházi ünnepe vár a zarándokokra, a kiket a 90 éves agg XIII. Leo pápa ünnepi kihallgatáson fogad. A zarándoklatot a püspöki kar megbízásából rendezti a

Hazugság.

Mért is kell hazudnunk, mért is vagyunk (gyávák!)

Mohón szívjuk egymás forró pillantását.

Szívünk a gyönyörtől mámorosan dobban,

Ha egymáshoz érnek kezeink titokban.

Lessük, mi a vágyunk, lessük, mi az álunk.

Egy a mi bánatunk, egy a boldogságunk,

Meg tudnánk egymásért halni szívesen!

Nem barátság ez már, hanem szerelem.

Mért is kell hazudnunk, mért is vagyunk (gyávák!)

Nem keressük immár egymás pillantását.

Ha kezem véletlen, oda ér kezedhez

A vér ereinkben csendes marad, csendes. . .

Derült vidám arcot mutatunk egymásnak,

Minttha örvidenénk a viszontlátásnak. . .

De szívünkben egy hang hallik csendesen:

Barátság ez már csak, és nem szerelem.

Don Carlos.

magyar katolikusok római zarándoklatát rendező bizottság irodája, mely Budapesten, az I. kerületben, a krisztinavárosi plébánia épületében van. Ide küldendők a jelentkezések, valamint a tudakozódások; az iroda postafordultával felel és ad minden tekintetben felvilágosítást. Kívánatos, hogy a jelentkezés április hórap 10-ig befejeződjék, hogy az egész előmunkálót zavartalanul lehessen teljesíteni. A zarándoklat különben nápolyi kirándulással van egybekötve, kapcsolatban vele más nevezetes olasz városok is megtekinthetők. Ott lesznek a hazai tanítórindok küldöttei is a zarándoklatban, a melynél érdekesebbet keveset látott Róma, a mennyiben diszmagyar, modern szalonruha stb. mellett nagy számban lesz látható magyar népviselet is.

— **Köszönet nyilvánítás.** Fogadják mindazok hálás köszönetünket, kik forón szeretett leány, illetve testvér, -sógornő s rokonnak, Schvarecz Arankának elhunytá alkalmával bennünket mély fájdalomunkban részvétükkel vigasztalni igyekeztek, mely részvét a temetés alkalmával is oly meghatározó módon nyilvánult s jól eső balzsamként hatott fájó sziveinkre.

A gyászoló család.

— **Szókimondó ujság.** Ha minden termelő a saját termését szállította volna; a közvélemény nem méltatlankodott volna annyit a zab fölött. A „Magyar Szó“, mely a zabügyet megérelte az ítéletre, a saját termését kínálja a közönségnek. A közönség már ítélte e termés fölött. Soha magyar lap oly hamar s oly egyenes uton nem jutott a közönség rokonszenvébe, mint a „Magyar Szó“, melyet általánosan magyar szó-kimondó ujságnak neveznek. És méltán. Az igazság pallosával állt őrt a magyar közélet kapui előtt, hogy a hipokrita álszenteskedés be ne törhesse oda. Kiméretlen, de őszinte szóval rántja le a leplet a hangzatos jelszavakkal dolgozó alakokról, a kiktől félti a magyarság ügyét. Mert nem csak szavában magyar ez az ujság, magyar minden ízében, hitvallása a legszélsőbb sovinizmus, a magyarság nemzeti karakterének érvényesülése az egész vonalon. A „Magyar Szó“ minden rovata olyan, hogy gazdagságban, frissességben és ötletességben egy lap társa sem versenyezhet vele, politikai hírvivata pedig valósággal szenzációs minden számban. A „Magyar Szó“ esténként 5 órakor jelenik meg s így korán reggel már a vidék legtávolabbi részeiben is olvasható. Előfizetési ára egész évre 28 korona, fél évre 14 korona, negyed évre 7 korona egy hónapra 2 korona 40 fillér. A „Magyar Szó“ kiadóhivatala Sarkantyus-utca 3. sz. alatt van.

— **Hogyan lett egy házaspár 6 gyermekével boldog!** Egy a főváros-hoz közeli vidéki városban élt férj és feleség 6 gyermekével. A férj mindig szorgalmas volt, de mégis csak ritkán sikerült neki valamit keresni, úgy, hogy családját alig bírta eltartani. Az asszonynak egyszerre csak azon gondolata támadt, hogy férje tudtán kívül részt vesz az osztálysorsjátékban. Sokáig takarékoskodott a krajczárokkal míg egy negyedecske sorsjegyet beszerezhetett volna; ekkor Török A. és Társa céghez, Budapesten, Váci-körút 4., fordult és megrendelt ott egy

negyed sorsjegyet. Számát sem az 1-ső, sem a 2-ik, de a 3-ik és 4-ik osztályban sem húzták ki. Elcsüggedve irt az asszony Török A. és társa cégnek: „még csak két osztály, aztán veszte vannak a megtakarított krajczárok“. Ez azonban nem így volt, mert az 5-ik osztályban nagy nyereleményvel húzták ki a számot. A Török-cég, mely előtt a család szármalmas helyzete ismeretes volt, azonnal sürgönyözött az asszony részére megállapított címre, hogy sorsjegyüket egy nagy nyereleményvel kihúzták. Másnap már megjelent az asszony férjével együtt Török A. és társa cég budapesti irodájában, de férje előtt még titkolta, hogy mi történt. Csak amikor a hivatalos huzási jegyzékből meggyőződött és miután Török A. és társa cégtől a pénzt felvette, adta meg urának a felvilágosítást. A szegény ember öröme leírhatatlan nagy volt, reszkető kezekkel és örömkönnnyekkel szemében, ölelte át feleségét ezen szavakkal: „neked köszönöm jó asszony, hogy mindkettenket gyermekeinkkel együtt boldoggá tettél“.

— **Husvétli levelező-lapok** különféle a legnagyobb változatosságban, gyönyörű kivitelben, valamint fa-levelező-lapok színes aquarel festéssel remek színhatások világos és sötét fán; úgyszintén virágos és selyemmel himzettek, angyalkák és virágokkal, gyöngyökkel diszitett, élővirág esokor celluloid burkolattal, genre, tájképes, világító stb. stb. a legnagyobb választékban kapható a **barcsi könyvnyomdában.**

— **Somogy vármegye területén** a következő állatbetegségek vannak. Lépfe-

né: Kára 1 u., Merenye 1 u. Veszettség: Igal 1 u. Nagyberki 1 u. Takonykór és bőrféreg: Láhod 1 u. Rühkór: Szent-Gáloskér 1 u. Sertészvész: Porrog-Szent-Király 8 u., Hedrahely 1 m., Orzi 2 u., Lábod 1 u.

A közönség köréből.

Igen tisztelt Szerkesztő ur!

A napokban a piacztér felé haladva, láttam, hogy az utszélén nem rég ültetett fiatal fák egytől egyig késsel megvannak vágva, hol erősebben, hol gyengébben.

Szíveskedjék becses lapjában felkérni a tisztelt szülőket és tanító urakat, valamint az iparos mester urakat is, hogy gyermekeiket, illetve tanulóikat és tanonczaikat ily kegyetlenségtől szigorúan tiltsák el. Igen köszönve a szíves közlést, kiváló tisztelettel maradok, igen tisztelt Szerkesztő urnak

kész szolgálja

Egy polgár.

Szíves készséggel adunk helyet lapunkban fennírt panaszának, ugyan abban osztva magunk nézetét is.

A gyermekek pajkossága ezáltal már sok kellemetlenséget okozott egyes családoknak, kik szeretettel, gyönyörrel iparkodtak házuk előtt árnyas fákat, kis cserjéket nevelni, a mi, a kocsitunkon nyáron tapasztalt iszonyu por, s az égető napsugár ellen — mely némely házsört egész nap ér — nagy áldással jár. Valóban, a legszigorubb föllépéssel kell eltüntetni az oly pajkos gyermekeket a fák rongálásától.

Nékiülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Nékiülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J.

VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta elvannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek s dugulásnak következményei, mint például: zavar az epekeringésben, májfájdalmak, széképtalanság, köhögés, arnyör stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység esetében s az ebből származó bajknál, mint ideges fejfájás, sápkór stb. E vértisztító labdacsook nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezettel bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Óvakodjunk utáztatoktól!

Szántalán háta- és elismerő-nyilatkozati!

Használati utasítás mellékelve.

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr.

1 tekerés, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.

A pénz előzetes bekioldése után bérmentve:

1 tekerés	1 frt 25 kr.
2 tekerés	2 frt 30 kr.
8 tekerés	8 frt 55 kr.
10 tekerés	9 frt 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

Pserhofer J. gyógyszerész

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknek fogva a labdacsook a legkülönbözőbb alakokban és nevek alatt utáztatnak. Tehát mindenki csak Pserhofer-féle vértisztító labdacsokat kérjen, s csak azok valódiak, amelyek dobozainak fedelén piros színen „Pserhofer“ kézírása látható.

Nékiülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Nékiülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

1120
1900 v.h. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezzel közzhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró-ságnak 99. V. 406/5 számú végzése következtében Kohn Károly újvidéki lakos ügyvéd által képviselt **Raabstern A. fia** újvidéki cég javára **Fischer Miksa** szigetvári lakos ellen 224 kor. 20 fill. s jár. erejéig 1899 évi július hó 17-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 831 kor. 80 fillérre becsült szobabeli butorok, ágyneműek, ruhaneműek, borok, és pálinka egy egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró-ság 99. V. 406/5 számú végzése folytán 224 kor. 20 fill. tőkekövetelés, annak 1899. évi április hó 9 napjától járó 5 0/0 kamatai és eddig összesen 74 kor. 22 fill. biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott közbenjöttel leendő eszközzésre **1900. évi április hó 18-ik** napjának dél előtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §§. értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Szigetvár, 1900. márcz. hó 19-én.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben
1.000,000 korona.

Az összes 50.000 nyeremény **JEGYZÉKE.**

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	"	200000
2	"	100000
1	"	90000
1	"	80000
1	"	70000
2	"	60000
1	"	40000
3	"	30000
1	"	25000
2	"	20000
3	"	15000
31	"	10000
7	"	5000
3	"	3000
432	"	2000
763	"	1000
1238	"	500
90	"	300
31700	"	200
3900	"	170
4900	"	130
50	"	100
3900	"	80
2900	"	40

50,000 nyer. és jut. összegben **13.160,000**

Nyujtsunk kezet a szerencsének!
Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjeggyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel bíró magy. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb újból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre 50,000 pénznyeremény jut, tehát az oldaltálló nyereményjegyzék szerint s sorsjegyek felét pénznyereménnyel húzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes aránylag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a mi magyar osztálysorsjátékunk.

Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervszerű árai az I. osztályhoz:

egy nyolczad ($\frac{1}{8}$) frt. — **75** vagyis **1.50** korona
egy negyed ($\frac{1}{4}$) „ **1.50** „ **3.—** „
egy fél ($\frac{1}{2}$) „ **3.—** „ **6.—** „
egy egész ($\frac{1}{1}$) „ **6.—** „ **12.—** „

utánvét mellett vagy az összeg előzetes beküldése ellenében. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. é. április hó 10-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHÁZ

Budapest,

V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk már ki vevőinknek és pedig rövid idő alatt körülbelül három millió koronát.

Rendelőlevél levágandó. **Török A. és Társa** főelárusítók Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget korona összegben (utánvételezni kérem) A nem tetsző törlendő. (postautalvánnyal küldöm.)

Pontos cím)

Husvétra s a közeledő bérnyelésre alkalmas ajándék-tár-
gyakul legszebb kivitelű imakönyvek (csont és bőrkötésben)
kaphatók a **Barcsi Könyvnyomdában.**